Europa-Parlamentet
2019-2024

Retsudvalget

2023/2080(INI)

14.7.2023

UDKAST TIL BETÆNKNING

om tilsyn med anvendelsen af EU-retten i 2020, 2021 og 2022
(2023/2080(INI))

Retsudvalget

Ordfører: Catharina Rinzema

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE 6

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om tilsyn med anvendelsen af EU-retten i 2020, 2021 og 2022
(2023/2080(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2 og 3,

– der henviser til Kommissionens årsberetninger for 2020, 2021 og 2022 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten af henholdsvis 23. juli 2021 (COM(2021) 432), 15. juli 2022 (COM(2022) 344) og 14. juli 2023 (COM(2023) 453),

– der henviser til sin beslutning af 20. januar 2021 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten 2017, 2018 og 2019[1],

– der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning[2],

– der henviser til forretningsordenens artikel 54,

– der henviser til skrivelser fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Udvalget for Andragender,

– der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 3, i TEU og artikel 288, stk. 3, og artikel 291, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har det primære ansvar for at gennemføre, anvende og implementere EU-retten korrekt, harmonisk og inden for de fastsatte frister; der henviser til, at EU-lovgivningen bør affattes på en måde, der gør den let at gennemføre i den nationale lovgivning;

B. der henviser til, at antallet af traktatbrudssager vedrørende det indre marked faldt kraftigt med 80 % mellem 2020 og 2022; der henviser til, at grænseoverskridende forretningsaktiviteter og den frie bevægelighed for personer, varer, kapital og tjenesteydelser i EU kan blive alvorligt hæmmet uden tilsyn og håndhævelse fra Kommissionens side;

C. der henviser til, at dialog med de nationale myndigheder synes at være Kommissionens foretrukne måde at løse traktatbrudssager på snarere end anlæggelse af sag ved Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) mod medlemsstaterne, hvilket den betragter som en sidste udvej, der henviser til, at Kommissionen i 2016 i sit arbejde med traktatbrudssager og klager besluttede at prioritere de mest alvorlige overtrædelser af EU-retten, som i væsentlig grad berører borgernes og virksomhedernes interesser; der henviser til, at 2017 var det første år, hvor Kommissionen anvendte denne nye, mere

[1] EUT C 456 af 10.11.2021, s. 56.
[2] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

målrettede tilgang;

Om tilsyn med og sikring af anvendelsen af EU-retten

1. hilser Kommissionens årsberetninger for 2020, 2021 og 2022 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten velkommen; mener, at disse beretninger er afgørende redskaber til at muliggøre kontrol med den korrekte gennemførelse og anvendelse af EU-retten, og anerkender, at de gør det muligt for EU-lovgiverne at identificere potentielle problemer og søge løsninger;

2. bemærker, at der under Von der Leyen-Kommissionen er sket et fald i det samlede antal nye traktatbrudssager, som Kommissionen har indledt, fra 903 i 2020 til 551 i 2022; understreger, at det samlede antal traktatbrudssager vedrørende det indre marked – med undtagelse af afsluttede sager – er foruroligende lavere end under Barroso-Kommissionen og og Juncker-Kommissionen; forstår betydningen af dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne i den administrative fase; mener dog, at hvis der næsten udelukkende gøres brug af dialog og uformelt diplomati, kan det føre til enten politiske studehandler med medlemsstaterne eller til anvendelse af dobbeltstandarder fra Kommissionens side; beklager derfor, at Kommissionen virker tilbageholdende med at anlægge sag mod medlemsstaterne ved EU-Domstolen, hvor det er hensigtsmæssigt; opfordrer Kommissionen til yderligere at præcisere, hvordan den prioriterer alvorlige overtrædelser af EU-retten, og til at forklare sine udvælgelseskriterier nærmere; anbefaler, at Kommissionen afkorter dialogperioden og ikke viger tilbage for at indlede retssager;

3. noterer sig, at Kommissionen ikke længere bruger EU Pilot som sin standardplatform til dialog med medlemsstaterne om påståede overtrædelser af EU-retten, da den tilføjede et yderligere bureaukratisk lag til proceduren uden at tilføre en reel merværdi;

4. glæder sig over oprettelsen i 2020 af taskforcen for håndhævelse af reglerne for det indre marked (SMET), som består af relevante nationale myndigheder og Kommissionen; opfordrer til et konstant samarbejde mellem taskforcen og det eksisterende SOLVIT-system; glæder sig over den nuværende indsats for at klarlægge, hvordan SMET kan hjælpe med at behandle sager vedrørende ukorrekt anvendelse af EU-retten, som SOLVIT ikke har kunnet løse; ser med tilfredshed på den igangværende rapportering om strukturelle SOLVIT-sager, der kan blive til SMET-projekter;

Om harmonisering af gennemførelsen af EU-retten

5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at handle i fællesskab og konsekvent i forbindelse med problemer med "overregulering". bemærker, at selv om yderligere unødvendige administrative byrder bør undgås og endda reduceres for at undgå fragmentering af det indre marked, kan medlemsstaterne træffe mere ambitiøse foranstaltninger i tilfælde, hvor der kun er fastlagt minimumsstandarder i EU-lovgivningen; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udstikke specifikke retningslinjer for medlemsstaterne med henblik på at forhindre unødvendig overregulering, herunder en model for en "overreguleringstest" med fokus på at vurdere nødvendigheden, proportionaliteten og gennemførligheden af nationale standarder, der er mere ambitiøse end relevant EU-lovgivning og national lovgivning i andre medlemsstater, og på sådanne standarders potentielle indvirkning på det nationale

erhvervsklima, med det formål at forhindre konkurrencemæssige ulemper og sikre harmoniserede regler for virksomhederne;

6. mener, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen for at mindske problemerne i forbindelse med overregulering bør fokusere på at vedtage EU-lovgivning, der er udarbejdet efter principperne om juridisk klarhed, gennemsigtighed og retssikkerhed, med henblik på at være let at gennemføre og have en konkret europæisk merværdi; beklager, at EU's lovgivningsproces alt for ofte omfatter tvetydige kompromiser mellem de tre institutioner og glemmer de endelige slutbrugere (borgere, medlemsstater eller virksomheder); understreger, at EU-retten klart skal definere rettighederne og forpligtelserne for dens adressater, navnlig EU-institutionerne og medlemsstaterne;

7. er bekymret over multinationale leverandørers anvendelse af såkaldte "territoriale forsyningsbegrænsninger", som er begrænsninger pålagt af en leverandør, der forhindrer detailhandlere, f.eks. supermarkeder, i at foretage grænseoverskridende indkøb af varer fra et centralt salgssted og distribuere dem til andre medlemsstater[3]; advarer om, at EU's forbrugere som følge heraf betaler mere for de samme dagligvarer, end hvad de koster i et naboland;

8. bemærker med bekymring, at den gennemsnitlige gennemførelsestid i EU er steget, idet det i 2019 tog gennemsnitligt tre måneder længere at omsætte direktiver til national lovgivning end i 2018;

°

° °

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og medlemsstaternes nationale parlamenter.

[3] Som forklaret af Kommissionen: "[...] producenterne af de store mærkevarer [har] muligvis ingen direkte interesse i at sænke priserne og vil forsøge at indgå kontrakter på nationalt plan for at fastholde prisforskellen. Detailhandlere i små medlemsstater fremfører, at de bliver omdirigeret til det datterselskab, der er ansvarligt for det pågældende geografiske marked eller deres nationale grossister, som har regionale aftaler med leverandørerne, når de forsøger at købe varer hos ikkeindenlandske grossister eller endog direkte fra leverandører på mere konkurrencedygtige markeder med bedre priser i nabolande. Sådanne begrænsninger kan føre til segmentering af markedet og kan resultere i betydelige engrosprisforskelle mellem landene", Kommissionens grønbog af 31. januar 2013 om illoyal handelspraksis i virksomhed-til-virksomhed-forsyningskæden for fødevarer og nonfoodvarer i Europa (COM (2013) 037).

BEGRUNDELSE

Hvert år offentliggør Kommissionen en beretning om tilsynet med anvendelsen af EU-retten i det foregående år. Beretningen gennemgår centrale aspekter af medlemsstaternes anvendelse af EU-retten og Kommissionens indsats for at håndhæve den i det kommende år. Beretningen beskriver Kommissionens vigtigste undersøgelser og traktatbrudssager inden for rammerne af dens politiske prioriteter og præsenterer traktatbrudssager, EU Pilot-procedurer og klager efter politikområde og medlemsstat.